

KÜLÖN FALKA

Van bocsánat

BASKI SÁNDOR

KIS HAJNI RENDEZŐI DEBÜTJE EGY KÜLÖNLEGES APA-LÁNYA KAPCSOLAT MEGKAPÓAN HITELES KRÓNIKÁJA.

Kis Hajni már első nagyjátékfilmje leforgatása előtt megtalálta a saját hangját. Bemutakozó rövid dokuját (2. em), a diák-Oscar-jelölésig jutó *Szép alakot* (2016) és a Friss Hús fődját elnyerő *Utolsó hívást* (2018) összeköti a társadalom peremén élők iránti empátia, legyen szó idősothtonok demens lakóiról, reménytelenül szerelmes gimnáziumi takarítónőről vagy kivándorlásra készülő nagymamáról.

Az Inkubátor Program keretében elkészített, önleletrajzi ihletésű *Külön falka* is ennek a szemléletnek a jegyében született meg, csak ezúttal nem egy, hanem két, egymástól látszólag mindenben különböző ember világába vonja be nézőjét a rendező. Az egyik főszereplő a félárva, nagymamájával élő 12 éves Niki, a másik a hétévnyi börtön után szabaduló apja. A kislány szeretné megtalálni és megismerni a férfit, a kidobóként dolgozó Tibor azonban semmilyen formában nem akar részt vállalni Niki

életében. Az alaphelyzet sablonos folytatást sejtet, az érdes modorú, veszett vadállatként viselkedő férfi szíve idővel nyilván megenyhül, apa és lánya megtalálják a közös hangot, és közben tanulnak is valamit egymástól.

Akár így is zanzásítható lenne a film, de Kis Hajni és Szántó Fanni forgatókönyve ennél azért rétegzettebb. A történet legelső verziójában még az anya bízza rá a gyereket a férfire, hogy viselje gondját a távollétében, a végső szkriptben az édesanya már csak a hiányával van jelen. A két főhőst összekötő feldolgozatlan trauma súlyt ad a történetnek, ahogy Niki és Tibor első találkozásának körülménye is – a férfi a kislány szeme láttára ver félholtra valakit egy éjszakai klubban. Ettől a pillanattól kezdve nem csak az a film téje, hogy sikerülhet-e a családgyesítés, de megalapozottan merül fel az apai minta káros hatásának kérdése. A *Külön falka* tisztességgel ki is bontja ezt a szálát – miközben Tibor lépten-nyomon balhékba keveredik, Niki is egyre inkább elvadul, verekszik az iskolában és a nagymamájával is megromlik a viszonya. A kapcsolódási pontot apa és lánya közt így végül a kirekesztettség közös élménye hozza létre, véd- és dacszövetségüket pedig a külvilág ellenszenve pecsételi meg – és ezért sem hat elcsépeltnek, amikor a rendező a „menekülő szerelmesek” motívumához nyúl a fináléban.

A precízen kidolgozott dramaturgia ugyanakkor még nem szavatolná, hogy a *Külön falka* kiemelkedjen a sze-

mélyes élményeken alapuló elsőfilmek mezőnyéből, sőt, a túllontúl lekerekített történet még ellene is dolgozhatna a katarzisznak. A kérges szívű verőember és a vadócsága ellenére is szimpatikus kislány egymásra találása olyan hollywoodi alaphelyzet, amelyből már-már művészet nem könnyfakasztó melodramát készíteni. A simára csiszolt közep-utasság csapdáját Kis Hajni úgy kerüli el, hogy kockázatot vállal. Egyrészt az apa karakterét szinte a végletekig kiélezi, Tibor nem a fősodorbeli filmek klasszikus vagány rosszfúja, aki csak annyira modortalan, amennyire az még szexi, hanem igazi, hús-vér ösztönlény, akivel bármelyik éjszakai klub bejáratánál összefuthatunk. Innen nézve külön bravúr, hogy sikerül őt a fináléra együttérzésre méltóvá tenni, köszönhetően többek közt Nyoszoli Ákos állandóan mozgásban lévő kézikamerájának, amely közelről, a hatásvadászatot mégis elkerülve rögzíti a főszereplők legapróbb gesztusait is.

A színészválasztással talán még ennél is többet kockáztatott a rendező. Mind Horváth Zorkának, mind a korábban ket-recharcosként ismert Dietz Gusztávnak ez az első szerepe, és ugyan az amatőrök szerepeltetésének komoly hagyományai vannak a magyar filmben, a *Külön falka* hőseinek nem „csak” létezniük, hanem komplex érzelmi utat kell bejárniuk a kamera előtt. Néhány hamisabban csengő félmondatot leszámítva Horváth tehetése egyértelmű, és Dietz is tökéletesen kelti életre a figuráját, ami nyilván annak is köszönhető, hogy Kis megtalálta azokat a szituációkat, amelyekben a leghitelesebben lehetett becsatornázni a férfiből áradó nyers energiát.

A *Szép alakhoz* és az *Utolsó híváshoz* hasonlóan a *Külön falka* sem csak a témaválasztásában, hanem a nézőpontjában is mélyen humanista, ráadásul a szocreál kilátástalanságot közvetítő kelet-európai fesztiválfilmekkel ellentétben a reményt sem tagadja meg, sem a főhőseitől, sem a nézőktől.

KÜLÖN FALKA – magyar, 2021. Rendezte: **Kis Hajni**. Írta: **Szántó Fanni** és **Kis Hajni**. Kép: **Nyoszoli Ákos**. Zene: **Oleg Borsos**. Vágó: **Gorác Vanda**. Szereplők: **Horváth Zorka** (Niki), **Dietz Gusztáv** (Tibi), **Derzsi Réka** (Nyomozónő), **Galkó Balázs** (Nagyapa), **Honti György** (Ügyész), **Spolarics Andrea** (Bíró), **Nádasdi Péter** (Nyomozó). Gyártó: **Proton Cinema / VisionTeam / MPhilms**. Forgalmazó: **Mozinet**. 98 perc.

„Kockázatot vállal”
(Dietz Gusztáv és Horváth Zorka)

